

ідентичності, створюючи музику, яка розмовляє з різними аудиторіями по всьому світу.

Ритм-н-блюз і соул у сучасній музиці часто використовуються для створення атмосфери інтимності та емоційного зв'язку зі слухачами, завдяки відкритій і вразливій експресії виконавців. Крім того, їх вплив можна помітити в сучасних трендах у виконавській техніці, включаючи використання вокалу, танців та манер виступу. Також вони є важливим елементом культурної спадщини та надихають музикантів на пошук нових шляхів для інтерпретації і розвитку цих жанрів у сучасному музичному ландшафті.

Ритм-н-блюз і соул відображають динаміку й еволюцію музичного виразу через змішання традиційних елементів із сучасними інноваціями, що дозволяє їм залишатися актуальними і привабливими для нового покоління слухачів. Крім того, вони слугують майданчиком для вираження різноманітних тем і ідей, від особистих роздумів до соціальних коментарів, що робить їх важливими культурними явищами в сучасному світі.

Ключову роль ритм-н-блюз і соул відіграють у підтримці й висвітленні різноманітності культурних впливів і досвідів, надаючи голос тим, хто довгий час був загнаний або недооцінений у музичній індустрії. Вони стають платформою для вираження ідентичності та підтримки різноманітності, що робить їх не лише жанрами музики, але й символами культурної боротьби та солідарності. Ці жанрові явища інкорпують елементи імпровізації і вільного вираження, що сприяє створенню унікальних музичних моментів під час виступу наживо. Вони також мають величезний вплив на розвиток технологій у музичній продукції, зокрема в галузі запису і звукової обробки, що дозволяє їм залишатися сучасними та конкурентоспроможними в цифрову епоху.

Ритм-н-блюз є одним із жанрів, що ліг в основу рок-н-ролу. Класичними виконавцями цього стилю вважаються Бі-Бі Кінг, Рей Чарльз, Тіна Тернер, Nina Simone, James Brown, Ray Charles, Aretha Franklin. У цьому жанрі працювали Майкл Джексон, Вітні Г'юстон та Стіві Вондер. Серед сучасних виконавців у стилі ритм-н-блюз та соул можна відзначити таких артистів: Beyonce, John Legend, Alisia Keys, Bruno Mars, Adele, Janelle Monae, Leon Bridges, Anderson .Paak, H.E.R., Gary Clark Jr. До сучасних виконавців, які мають вплив на жанри ритм-н-блюз і соул, можна віднести співачку Rihanna. Вона має багато хітів, які мають елементи цих жанрів і виконані з власним унікальним стилем. Так, і Arianna Grande, і Jessie J також належать до сучасних виконавців цього жанру. Обидві мають потужні голоси і виконують пісні з елементами цих жанрів, що робить їх відомими в цьому сучасному напрямі.

Г. Кованжі

МИСТЕЦТВО ВОКАЛЬНОЇ ІМПРОВІЗАЦІЇ ТА ЇЇ СПІВВІДНОШЕННЯ З ІНСТРУМЕНТАЛЬНИМИ ПРИНЦИПАМИ

H. Kovanzhi

THE ART OF VOCAL IMPROVISATION AND ITS CORRELATION WITH INSTRUMENTAL PRINCIPLES

Імпровізація — це невіддільна частина життя. Вона проявляється у звичайних діях, ситуаціях, у музичному плані. Люди стикаються із цією частиною життя

постійно. Навичка імпровізації це дуже корисне та загальнорозвивальне вміння загалом. Воно дозволяє досягти того, про що можна навіть не здогадуватися. Наприклад, це й покращення техніки, моторики, ритмічного внутрішнього відчуття, розвиток слуху, логічних побудов, і навіть душевних катарсичних переживань. Імпровізація дозволяє позбавитися почуття страху, невпевненості у своїх діях. Страх у музиці це лише ілюзія, і досвідченому музикантові необхідно розібратися в тому, як його подолати, а не придушити.

Основою є на певні дослідження, найкраще приступати до імпровізації тоді, коли організм до неї готовий: коли повно сил, настрій відмінний і хочеться творити. Під час виступів та концертної діяльності не завжди все складається так, як хотілося б. Завжди є ймовірність відволікаючих чинників, які тією чи іншою мірою заважають здійсненню імпровізаційних завдань. Однак у професійному музичному середовищі є така фраза: «Не буває неприємної публіки, буває посередній музикант».

У свою чергу, справжній музикант, якщо він перебуває у своєму середовищі, зможе розтопити лід у серцях слухачів та викликати відблиски яскравого вогню, що відгукуються в кожній частинці душі. Будь-яка імпровізація, зокрема вокальна чи інструментальна, може складатися з численних факторів, які так чи інакше впливають на вдосконалення цієї навички та подальше напрацювання імпровізаційних вмінь.

Натомість, емоційний стан працює краще, ніж будь-які заготовлі у вигляді заучених фраз або гам. Вплинути на імпровізацію може будь-який психологічний стан, у якому перебуває людина. Позитивні емоції підкріплюють гарний настрій, звідки випливають приємні мажорні тони і переважають відтінки іонійського або міксолідійського ладу.

Відповідно, негативні емоції та враження можуть підштовхнути до похмуріших тонів імпровізації, використовуючи мінорний спосіб ладів і нот акордів. Будь-який творчий момент може стати відправною точкою для того, щоб отримати цей стан і перенести його в імпровізаційні палаци. За численними дослідженнями, книга, фільм, пісня, театр і т. д. можуть стати джерелом натхнення для імпровізації не гірше, ніж знання ладів, гам, пентатонік та інших теоретичних аспектів.

Що мається на увазі під музичним чуттям? Коли людина дуже тонко відчуває, до якої ноти необхідно зробити розвиток фрази, на чому закінчити, де зробити кульмінацію та розвиток. Непоодинокі випадки, коли це чуття спрацьовує від ранніх років, не маючи за плечима ані багажу знань, ані музичного досвіду. Багато залежить від грамотної побудови мелодій. Практично в будь-якій імпровізації є головна тема чи відгалуження цих тем. Далі йде основна частина, у якій може бути будь-що, потім кульмінація і кінцівка.

Водночас, не знаючи жодної з існуючих гам, імпровізувати можна. Тоді в роботу додається весь досвід, уміння, талант, чуття, зокрема генетика. Є багато прикладів музикантів, які не володіли музичною грамотою, проте були одними з найкращих у плані артистизму, гри та розвитку. У гітарному світі це, наприклад, Джиммі Хендрікс.

Прикраси та мелізми перетворюють імпровізацію як ніщо інше. Проте найважливішу роль фразування для вокаліста й інструменталіста відіграють ритмічні складові фрази. Саме ритм насамперед надає свідомості музичному висловлюванню. Стиль того чи іншого музиканта визначається його прихильністю до тих чи інших характерних йому ритмічних структур. Паузи, що ділять мелодію

імпровізації на фрази, потрібні для полегшення сприйняття слухачами музичного контексту. Навчання фразування вокалістів, які найчастіше не мають класичної музичної освіти, зводиться до прослуховування записів інших музикантів та копіювання фраз, а також інтуїтивно-асоціативним шляхом — за аналогією з промовою та співом.

По-перше, бажаючи справити гарне враження на слухача, ми підбираємо необхідну гучність. Граючи в оркестрі, наприклад, рівень не повинен значно перевищувати гучність інших інструментів, перетворюючи вас на єдиного музиканта. Адже таким чином загальний саунд гурту зводиться нанівець.

По-друге, ми говоримо у певному темпі. Необхідно правильно розділяти слова, витримуючи паузи в потрібних місцях.

По-третє, для спілкування важливою є інтонація. Таким чином, трьома китами, на яких стоїть правильне фразування, є потрібна гучність, певний темп і відповідна інтонація.

Одним із найважливіших елементів фразування у вокальних та інструментальних імпровізаціях є паузи. Подібно до мови, грамотно розставлені паузи надають виразність, яка дуже важлива для сприйняття слухачами.

Таким чином, багато музикантів не усвідомлюють, що добре співати чи грати фрази — це щось більше, ніж просто робити це технічно, хоча наявність певного рівня техніки також є важливою умовою успішного імпровізаційного фразування.

Отже, імпровізація як форма та вміння може стати в нагоді в житті в різних галузях, навіть якщо вокал або інструментальне мистецтво це скороминує хобі, яке дозволяє відволіктися від інших дій для нашого розвитку. Багато залежить від настрою, зокрема й імпровізація. Залежно від того, коли люди підходять до неї, вона буде зовсім різною. Імпровізація завжди буде різною, тому що рівень емоцій, що вкладаються, у різний час доби відрізняється.

К. Белікова

ВОКАЛЬНО-ТЕХНІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ МЮЗИКЛУ

K. Bielikova

THE VOCAL-TECHNICAL FEATURES OF MUSICAL

Музикл являє собою синтетичний жанр музично-театрального мистецтва, якому притаманна яскрава видовищність, динамічність дії, різноманітність музичних форм, доповнених пластикою і танцем. Цей жанр вимагає від артиста широкого кола професійних компетенцій, зокрема загальномузичних (музичної пам'яті, розвиненого внутрішнього слуху, почуття ритму, унікального тембру) та вокальних здібностей, хореографічної підготовки, акторських навичок, здатності працювати в ансамблі та колективі і бути яскраво самобутнім артистом.

Більш детально зупинимось на особливостях вокальної техніки в музиклі. Вокал у музиклі — його найважливіша та невіддільна складова, поряд з хореографічними номерами. Більше половини тривалості вистави, а іноді, і практично весь час музиклу займають вокальні номери. Артист-вокаліст музиклу повинен володіти не тільки вокальною технікою, мати свій неповторний тембр голосу, але й майстерно керувати власним голосовим апаратом. Розраховувати можливості свого голосу саме у цій виставі, за умови навантажень та акторських завдань. Адже поєднання